

آقای عکاس باشی حرم

گفت و گوبا «مسعود نوذری» که سابقه بیش از ۳۰ سال عکاسی در حرم امام رضا(ع) را دارد و یکی از عکس هایش در نمایشگاه های ۲۵ کشور جهان مثل قطر، بحرین، آمریکا و... مورد استقبال قرار گرفته است

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

سه شنبه ۹ خرداد ۱۴۰۲

۱۰ ذی القعدة ۱۴۴۴ • ۳۰ می ۲۰۲۳

شماره ۲۱۲۴۴

۲۴۴۴

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

ثبت لحظات ماندگار از حال و هوای زائران امام هشتم(ع) که بادل هایی شیدا از هر کوی و برزنی رهسپار دیوار دلدادگی می شوند، برنامه های برگزار شده به مناسبت های مختلف در این مقبره نورانی، معماری و جنبه های هنری در حرم امام رضا(ع) و... سال ها است که توسط «مسعود نوذری» اتفاق می افتد. او بیش از ۳۰ سال، خدمت و هنر را در آمیختن و عکاسی در حرم مطهر را با هیچ چیزی عوض نکرد. عکاس پیش کسوت حرم مطهر که سال گذشته مراسم تکریم ۳۰ سال خدمتش در آستان قدس رضوی برگزار شد، خاطرات زیادی از عکاسی در حرم امام رضا(ع) دارد. در آستانه میلاد حضرت شمس الشمووس به سراغ او رفتیم. «نوذری» توفیق این را داشته که بیش از ۲۰ سال در آیین غبارروبی حرم مطهر حضور داشته باشد. در پرونده امروز زندگی سلام، برای ما از سال ها عکاسی در این حریم امن و عاشقانه خواهد گفت.

از سال ۱۳۶۴ مشغول عکاسی هستم

در آمدم، بعد از ۳ سال به آستان قدس رضوی منتقل شدم و از همان سال یعنی ۷۸ در روابط عمومی آستان قدس که امروز مرکز ارتباطات و رسانه آستان قدس رضوی است، انجام وظیفه کرده ام. مسئولیت دبیر سرویس عکس و فیلم مدیریت خبر و رسانه آستان قدس بوده است.

به عنوان اولین سوال از او درباره اجرای ورودش به حرم مطهر و شروع عکاسی در آن جامی پرسیم، این که از چه سالی بوده و دقیقا چه مسئولیتی داشته است؟ «نوذری» در این باره می گوید: «من از سال ۶۴ به کار عکاسی مشغول شدم و در سال ۷۵ به استخدام روزنامه قدس

بیش از ۱۰۰ هزار عکس در حرم گرفتم

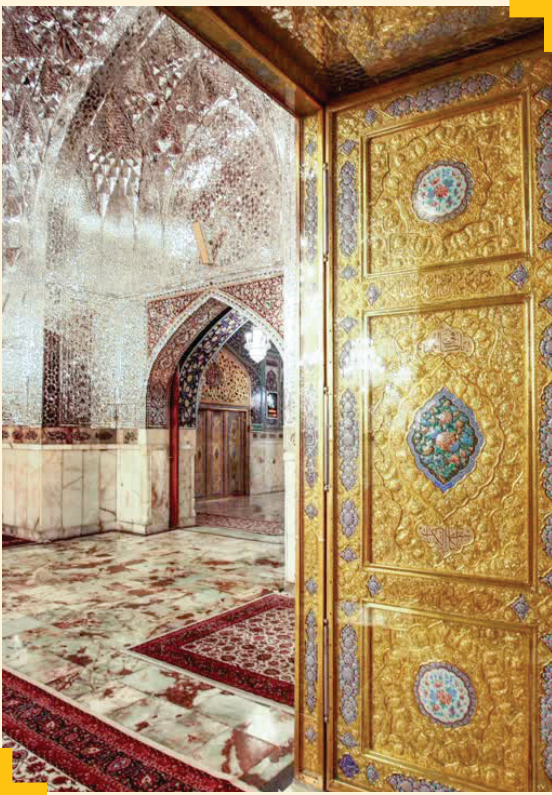
به احتمال زیاد، از تعداد عکس هایی که در این سال ها از حرم امام رضا(ع)، زائر ها و عاشقانه هایشان گرفته، آمار ی ندارد. «نوذری» خودش در این باره می گوید: «البته من در حرم مطهر رضوی هم عکاسی خبری و هم عکاسی هنری می کردم. عکاسی خبری شامل عکاسی از آیین های حرم مطهر همچون غبارروبی، خطبه و شام غربیان و مراسم مختلف می شود و عکس هنری هم شامل معماری فاخر اسلامی حرم بناهای

تاریخی موجود در این آستان قدسی است. علاوه بر این ها، توفیق عکاسی از تعویض ضریح مطهر رضوی و روند بازسازی و مقاوم سازی روضه منوره را هم داشته ام. متاسفانه همان طور که شما اشاره کردید، از عکس هایی که گرفته ام، آمار دقیقی ندارم ولی به طور کلی شاید بیش از ۱۰۰ هزار عکس شامل عکس خبری و هنری گرفته باشم که امید است مورد توجه عاشقان حضرت و البته مورد قبول ایشان قرار گیرد.»

ماجرای معروف شدن عکس «درب دار السرور»

در ۲۵ کشور جهان

احتمالا یکی از سوالات مشترک همه افرادی که شما را می شناسند، این است که کدام عکس تان از حرم مطهر از نظر خودتان نسبت به بقیه خاص تر، بارز تر و ماندگار تر است و آن را بیشتر دوست دارید؟ «نوذری» می گوید: «من توفیق داشتم که عکس های زیادی از حرم مطهر بگیرم اما از جمله عکس هایی که زیاد مورد توجه قرار گرفت، عکس «درب / در طلای دار السرور» بود. در توفیق حضوری که در مراسم غبارروبی مضجع منور رضوی داشتم، در کنار در طلای دار السرور منتظر ورود تولید فقید آستان قدس رضوی، آیت... واعظ طبسی و

آغاز مراسم بودم که نمای در با آینه کاری اطراف و همچنین در طلای پایین پای حضرت(ع) نظرم را جلب کرد. زیبایی خیره کننده آینه کاری ها و رقص نور در آن و نیز جلا و شکوه طلا کاری در برای لحظاتی مرا مهیوت خود کرد. دقایقی بیشتر تا آغاز مراسم غبارروبی باقی نمانده بود که با عجله عکسی از این منظره زیبا و ملکوتی گرفتم. از آن روز مدتی گذشت تا به من اطلاع دادند که قرار است نمایشگاه عکسی با موضوع حرم برپا شود و از من ۴۰ تصویر از حرم مطهر خواسته شد؛ ۳۹ عکس را انتخاب کردم اما هر چه در آرشو تصاویر جست و جو می کردم، نمی توانستم چهلمین عکس را انتخاب کنم. این آخرین عکس نسبتا زمان زیادی از من گرفت. به هر تصویری که نگاه می کردم، راضی نمی شدم تا این که در نهایت عکس «درب دار السرور» را انتخاب کردم. با خودم گفتم شاید از آن ۳۹ عکس استقبال شود، اما بعید است این آخرین عکس نظر ها را به خود جلب کند. در نمایشگاه برخلاف انتظارم عکس «درب دار السرور» بسیار مورد استقبال بازدید کنندگان قرار گرفت و شاهد باز خورد های بسیار جالبی از سوی بازدید کنندگان در باره این تصویر بودم؛ دلنویشته و دست نوشته های بسیار زیادی را درباره این عکس دریافت کردم که حقیقتا خارج از انتظارم بود. امروز همان

عکسی که به عنوان آخرین عکس انتخاب کردم، به ۲۵ کشور جهان ارسال شده و در بسیاری از نمایشگاه ها، مساجد، فرودگاه ها و مکان های مختلف به صورت تابلو در معرض دید عموم قرار گرفته است. حتی در اربعین که توفیق شد برای اولین بار به عتبات عالیات کشور عراق مشرف شوم، پس از زیارت حضرت سید الشهدا(ع) قصد تشریف به حرم مطهر قمر بنی هاشم حضرت عباس(ع) را کردم. در بین الحرمین و در میان ازدحام جمعیت، احساس می کردم نیرویی مرا از میان آن همه جمعیت، به داخل حرم علمدار کر بلا می کشاند. اولین بار بود که در این سفر به بارگاه حضرت عباس(ع) مشرف می شدم؛ پس از زیارت و عرض ادب خدمت ایشان، ناگهان چشمم به عکسی افتاد که بر دیوار اتاق مسئول خدام حرم حضرت عباس(ع) بود، همان عکس در طلای دار السرور بود که با دیدن آن واقعا هیجان زده شدم! واقعا حس غریبی است وقتی می بینی پیش از خودت، عکست به پابوس حضرت عباس(ع) آمده و مقیم این قطعه بهشتی شده است. تاکنون عکس هایم را در مکان های مختلفی دیده ام اما هیچ کدام مانند این عکس و در این مکان، مرا تحت تأثیر قرار نداده بود و اگر تنها دستاورد تمام این سال های خدمت و عکاسی ام در حرم، همین یک قاب عکس در حرم حضرت عباس(ع) باشد، مرا کافی است. راستش را بخواهید، بعد از آن بار ها خواستم همان عکس را به صورت حرفه ای و با تأمل بیشتری به تصویر بکشم اما موفق نشدم و به خوبی بار اول نشد. این عکس الان در قلب آمریکا، در قلب بحرین و در اتاق امیر قطر هست. بدون این که من بخواهم آن را توزیع کنم، خودش توزیع می شود.»

خوشحالم که واسطه زیارت شدم

بعضی از افراد به او لقب «عکاس باشی حرم» را داده اند. در شبکه های اجتماعی هم، گاهی به همین نام از او یاد می شود. لغت نامه دهخدا درباره کلمه «عکاس باشی» نوشته: «رئیس عکاسان؛ عنوان احترام آمیز عکاسان». «نوذری» در این باره می گوید: «این افتخاری است برای من، هر چند خودم را لایق این لقب نمی دانم. احساس می کنم مسئولیت سنگینی دارم و خیلی ها چشم امیدشان به همین عکس هایی است که می گیرم. خدا را شکر می کنم که توانستم واسطه زیارت باشم و وظیفه ام در مقابل لقبی که از روی لطف به من داده اند، سنگین است. خوشحالم که بسیاری از تصاویری که از بارگاه ملکوتی امام هشتم(ع) در دسترس مردم و به خصوص عاشقان اهل بیت(ع) هست، اثری از لنز دوربین من است؛ تصاویری که به لطف حضرتش واسطه ای می شود برای ارتباط معنوی عاشق و معشوق. اگر حرف دلم را بخواهم بزنم این لقب برای من خیلی بزرگ است و من خودم را در آستان حضرت رضا(ع) فقط یک خادم کوچک می دانم.»

برق نگاه زائران به ضریح یادم نمی رود

«یک عکاس همیشه از لحظه های زندگی به سادگی عبور نمی کند و زیبایی های اطراف خود را بهتر می بیند، زیر آموخته که هر موضوع ساده ای می تواند یک شاهکار هنری باشد». «نوذری» با این مقدمه می افزاید: «هنر عکاسی به انسان می آموزد که می توان چیز هایی را دید و دانست که دیگران هر چند در کنار آن ها هستند، اما نمی بینند و نمی دانند. من صحنه های زیادی را از ارتباط دلی و معنوی زائران با حضرت رضا(ع) ثبت کرده ام ولی برق نگاه زائران رازمانی که چشم شان به ضریح مطهر حضرت رضا(ع) می افتد، هیچ وقت نمی توانم از ذهنم بیرون کنم.»

تا حضرت(ع) نخواهد

هیچ عکسی به دل نمی نشیند

«بعضی از دوستان این را به من گفتند که بعد از تماشای عکس هایی که از حرم گرفتم، حس آرامش به انسان دست می دهد ولی من هیچ وقت سهمی برای خودم در نظر نگرفتم. من عنایت حضرت را در عکس ها می بینم و اگر این نباشد، هیچ عکسی بر دل ها نمی نشیند.» او ادامه می دهد: «رمز موفقیت در عکاسی از حریم رضوی، طلب روزی کردن از خود صاحب سفر است. تا از امام رثوف طلب روزی نکنید، حتی سوزه خوب هم گیر نمی آید. امام رضا(ع) به تمام خدامان و زائرانش عنایت دارد و هر کدام را از در رأفت تحفه ای می دهد. رأفت حضرت برای من هم سوزه، زاویه و نور مناسب است که خود امام مهربانی ها روزی می کند.» او در پایان می گوید: «و اما در آخر می خواهم به همشهریان عزیز و مسئولان شهر مقدس مشهد یادآوری کنم که یقین داشته باشند نعمت هم جواری و توفیق خدمت گذاری به زائران علی بن موسی الرضا هدیه ای است از سوی حضرت که باید قدر شناسش باشیم و با تمام توان و قدرت تلاش کنیم و خدمتی را ارائه دهیم که درخور شأن نام مقدس حضرت رضا(ع) باشد. خدا را شاکرم که دهه ای دیگر و کرامتی دیگر نصیب شد تا بتوانم خدمت گزار این آستان قدسی باشم. از دست و زبان که برآید / کز عهده شکرش به در آید.»